

[Erhard Jakobsen]

Hvis vi ønskede at udrette noget i Sydafrika, så var der god grund til at have diplomatisk forbindelse på normal vis og sende delegationer derned og søge kontakt med dem, for så kunne man påvirke dem. Det kan man ikke i Polen, det kan man ikke i Ungarn, Bulgarien, Rumænien, Czekoslovakiet og Sovjetunionen, for dér bestemmer befolkningen ingenting. I Sydafrika bestemmer den hvide befolkning det hele – herunder det store engelsktalende liberale parti, som er lige så meget modstander af det, man taler om her, som de folk, der taler imod det her, er, men dem søger man end ikke kontakt med, for uha, de hører jo også til dette forfærdelige land, som man slet ikke må nævne. Det er denne fantastiske mangel på forståelse for, at det er dialog, der skal til i dette tilfælde, hvis man skal udrette noget, jeg påpeger. Det er det, der er mit standpunkt. Jeg taler ikke for den ene urimelighed stillet over for den anden.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Det er også hr. Stinus, der kalder mig herop. For en gangs skyld er vi enige, nemlig om, at der sker sådanne undertrykkelser mange steder i verden. Men det er heller ikke noget, vi blander os i. Hvis hr. Stinus havde hørt efter mit første indlæg, ville han vide, at jeg netop henviste til, hvor man overtrådte menneskerettighederne, f.eks. i Sovjet og i Østlandene osv. Men det er så billigt at bruge Sydafrika som prægelnabe. Vi tør ikke over for Sovjet. Vi tør ikke.

Lad mig tage en anden ting frem. Nu har der været nævnt så meget om FN. I FN skulle alle nationer være repræsenteret, det skulle være et forum, hvor man kunne diskutere osv. Men man har forholdt Sydafrika at være repræsenteret i assemblyet. Man diskuterer Sydafrika. Jeg kan huske, at da jeg var derovre i 1980, vedtog man 22 intetsigende resolutioner mod Sydafrika. Men ikke en eneste fra Sydafrika kan komme op og få ordet, for deres pladser står tomme, de er udelukket. Det er helt fantastisk.

Der bliver talt om, at der skal indføres demokratisk flertalsstyre. Ja men det har man jo prøvet mange steder i Afrika. Er det blevet en lykke? I Uganda, i Rhodesia osv. Er det blevet en lykke? Hvorfor tager vi os

ikke af det? Jeg tror ikke, at hr. Stinus hørte ordentlig efter, da jeg citerede den artikel fra Jyllands-Posten fra den 13. februar 1983 af hr. Kühl. Der var nemlig speciel adresse til de radikale. Sørg først for, at vi får fejtet for vor egen dør.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at i Sydafrika kan man tale frit med hvem som helst. Det forudsætter rigtignok, at man kan få lov til at komme ind. Hvis man kan få lov til at komme ind, så forudsætter det også, at man kan komme til at tale med dem, der sidder inde, som er deporteret til forskellige steder, altså at de kan komme ud. Så det er ikke helt så enkelt, som hr. Erhard Jakobsen fremstiller det.

Det, der kaldte mig herop, var hr. Erhard Jakobsens bemærkning om, at det var en tindrørende ligegyldig debat, der foregik her. Jeg kan se, at hr. Erhard Jakobsen nikker. Når det er tilfældet, hvorfor ser vi så her hr. Erhard Jakobsen, der ellers har så travlt året igennem alle mulige andre steder i verden? Hver evig eneste gang vi drøfter Sydafrika, så farer hr. Erhard Jakobsen hjem for at deltage i denne debat. Den er nok ikke så ligegyldig endda, hr. Erhard Jakobsen.

Riishøj (SF):

Jeg takker for hr. Kelm-Hansens svar. Jeg opfattede det sådan, at der var enighed med hr. Stinus også med hensyn til indskærpeelse til selskaberne. Hr. Kelm-Hansen er lidt optimistisk med hensyn til deres vilje. Indtil nu er jeg pessimistisk, men hvis de får den indskærpeelse, så kan det være, at det hjælper.

Hver gang vi diskuterer Sydafrika, kommer de kommunistiske lande ind. Det ville da være udmærket, hvis vi førte noget af den samme politik. Vi er jo med i NATO, som er direkte rettet mod hele Østblokken, hvis vi bliver angrebet derfra. Det, vi ønsker, er faktisk at danne en blok mod Sydafrika, der er mindst lige så stærk – måske ikke i sine militære midler, men med økonomiske, ikke-militære midler – med henblik på at fjerne apartheid. Vi ofrer 12 mia kr. på et forsvar rettet mod Warszawapagten. Vi importerer til gengæld massevis af kul fra Sydafrika. Der